

med, at vi altid kunde have en Konge, han lagde særdeles Vægt paa, at vi havde en Arveherre — det Udtryk brugte han. Jeg er nu vis paa, at han ikke vil lægge stor Vægt paa, hvad jeg vilde sige i denne Sag; men med den ærede Formands Tilladelse vil jeg bede om at maatte oplæse nogle faa Ord af Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling, med hvilke den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds

Formanden: Jeg vil dog henstille til den ærede Taler, om det dog ikke nu, da den ærede Taler har betegnet de Anskuelse, som en foregaaende æret Taler dengang havde, kunde være bedre at lade det blive derved.

Thalviger: Ja, det var ganske kort; men jeg kan ligesaa let sige, hvad den nævnte Folkethingsmand da anførte. Han forsvarede sit Forslag — som blev angrebet, ikke fordi man havde Noget imod at ophæve Kongelovens Arvegangsmaade, men fordi man fandt, at det var ubetimeligt i det Døielik — dermed, at, hvis Kongelovens Arvegangsmaade vedblev at bestaae, saa vilde vi „som andet Løsøre“ gaae i Arv; dette var han nu imod, og han vilde hellere have, at man skulde være sikker paa, hvem man skulde have til Konge. Jeg maa bede om Undskyldning, dersom jeg ikke har udtalt mig tydeligt; hvis jeg havde faaet Tilladelse til at oplæse det, saa kunde jeg bedre have forklaret, hvorledes det hænger sammen.

Nu er der vel ogsaa udtalt, at garanterende Tractater ikke skulde have den Betydning, som naar vi holdt fast ved Arveloven. Den ærede Folkethingsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Schjern) holdt forleden et meget interessant Foredrag i denne Retning, som ogsaa jeg hørte paa med megen Interesse. Han anførte mange Exempler af Historien paa, at Garantier ikke vare at stole paa; han anførte blandt andre et, som jeg anseer for det meest piquante af de Exempler, han anførte, det var, at Frederik den Anden har kaldt alle Garantier for Filigranarbejde. Her ved maa jeg nu gentagde i den ærede Rigsdagsmands Erindring, hvad han jo vistnok veed bedre end jeg, at Frederik den Store var en Grobrer, og det har den ærede Taler jo

selv erkendt i sit Foredrag, at, naar der var Krig og voldsom Udfærd i Landene, saa vare hverken Arvelovene eller Garantier at stole paa; jeg troer derfor ogsaa, at hvis Frederik den Store havde erobret et Land, og der var en Arvelov, der stod ham i Veien, saa vilde han vistnok have kaldt den Filigranarbejde og hugget den over med Sværdet (Hør!).

Den ærede Rigsdagsmand havde vistnok, naar han havde villet give os en historisk Forelæsning, kunne anføre ligesaa mange Exempler af Historien paa, at Tractater ere blevne overholdte; men, da han talte som Rigsdagsmand og forsvarede sin Sag, saa fik vi naturligvis kun de Exempler at vide, som talte til Fordeel for den (Hør!), og derfor maa vi saameget mindre lade os henrive af et saadant Foredrag, der er saameget farligere, som det kommer fra en saa kundskabsrig Mand. Det forekom mig dog ellers underligt, at den sidstnævnte ærede Folkethingsmand, da han talte om, at vi ikke kunde stole paa Garantier, da hentede Exempler fra sjerne Tider og ikke holdt sig til et ganske nærliggende Exempel; jeg mener dog, det vilde være utallemmeligt af os, om vi sagde, at vi ikke kunde stole paa Garantier; thi jeg synes, at de Magter, der have garanteret Danmarks Bestaaen, nu ere traadte op med endnu stærkere Garantier, end de gjorde i det forrige Aarhundrede (Latter). Jeg troer ogsaa, at Garantier dog ikke ere saa ganske at kaste Brag paa. I rolige Tider ere de vistnok saa gode og saa sikre som nogen Ting, og selv i urolige Tider have vi jo nylig oplevet et Exempel paa, at de ogsaa da have Betydning. Jeg troer ikke, at Preussenerne saa hurtigt vare marscherede ud af Jylland i 1848, naar der ikke havde været Garantier, som foranledigede det, og det var dog den allermest urolige Tid. Den samme ærede Folkethingsmand har ogsaa sagt, at det var muligt — naar vi tale om denne Sag, maa vi vel lægge Mærke til, at det mest er paa Mulighedernes Gebeet, vi bestinde os —, at Danmarks Throne i Fremtiden kunde blive ledig om en kort Tid; han har seet den Mulighed, at de unge Prindsers af Glücksborg ikke fik andet end Døtre, altsaa intet mandligt Afkom. Imod disse Muligheder, som han